

ת"פ 49630/12/14 - מדינת ישראל נגד מ מ

בית משפט השלום בראשון לציון

15 ספטמבר 2016

ת"פ 49630-12-14 מדינת ישראל נ' מ

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מ מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן נוב

ב"כ הנאשם עו"ד בריינין

הנאשם התייצב

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם ילדה משותפת.

ביום 19.12.14, בסביבות השעה 1:00 בלילה, חשד הנאשם כי המתלוננת הייתה עם גבר אחר וירק בפניה. כשהמתלוננת אמרה לנאשם כי תתקשר למשטרה, הנאשם ענה לה בתגובה שתתקשר. המתלוננת ניגשה לסלון הבית, כשהנאשם ניגש לעברה, והכה בפניה במכת אגרופ, וכתוצאה מכך, המתלוננת נפלה ארצה. הנאשם המשיך לתקוף את המתלוננת בכך שאחז בצווארה באמצעות ידיו, בעוד המתלוננת מנסה להשתחרר מאחיזתו, וכתוצאה מכך, הנאשם נשרט בצווארו. המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזת הנאשם, וברחה מחוץ לביתה על מנת להתקשר למשטרה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלוננת חבלה בדמות נפיחות ופצעים בצד שמאל של פניה.

עמוד 1

הסדר בין הצדדים

2. ביום 12.2.15 הגיעו הצדדים להסדר דיוני, לפיו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו, ולבקשת הצדדים נשלח לקבלת תסקיר משירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

3. במהלך הדיונים בתיק הוגשו ארבעה תסקירים בעניינו של הנאשם, וזאת מטעמים טיפוליים וכבקשת שירות המבחן, כמפורט בתמצית להלן -

תסקיר ראשון מיום 15.6.15

לשירות המבחן היכרות קודמת עם הנאשם מהליכי המעצר בתיק, כאשר במועד הרלוונטי לעריכת התסקיר, שהה הנאשם במעצר בית מזה ארבעה חודשים במסגרת התיק דנן. הנאשם השתלב בקבוצת פיקוח מעצרים בשירות המבחן, הגיע בעקביות למפגשים, ביטא מצוקה רגשית לגבי תנאי מעצר הבית, לרבות, קושי כלכלי וחובות משכנתא שנצברו.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 28, אב לתינוקת בת שנתיים ומצוי בהליכי גירושין. הנאשם יליד אתיופיה, אשר עלה ארצה כשהיה בן 13 יחד עם אמו ואחותו, ולו 10 אחים. אביו של הנאשם נפטר כשהנאשם היה תינוק ואמו של הנאשם נפטרה לפני כ-12 שנים, לאחר שהייתה חולה במשך כשנה, והנאשם טיפל בה וסעד אותה בתקופה זו. לאחר מות אמו, השתלב הנאשם בפנימייה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת כלוחם בצה"ל, וכיום ממלא חובתו בשירות המילואים. הנאשם חסר יציבות תעסוקתית מאז שחרורו מהצבא.

הנאשם ואשתו מכירים כחמש שנים. הנאשם תיאר כי הקשר הזוגי היווה בעבורו קרקע בטוחה ויציבה לתחושת הבדידות לאור התייתמותו מהוריו. לדברי הנאשם, הקשר הזוגי הרע לאחר הנישואין ועל רקע התערבות בני משפחת אשתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלוננת וחרטה על מעשיו. הנאשם שלל אלימות קודמת מצדו, שלל יחס של קנאה או רכושנות כלפי המתלוננת, והתייחס לאירוע כחריג ובודד.

שירות המבחן התרשם כי בתחילה הנאשם תפס עצמו כקורבן, אך לאור השתלבותו בקבוצה הטיפולית, החל לגלות אחריות להתנהלותו, אם כי מצומצמת ולא עקבית.

בשיחה שנערכה עם המתלוננת, התרשם שירות המבחן כי מערכת היחסים בין השניים הייתה יציבה, וכי לאחר הולדת בתם, חלה התדרדרות במערכת היחסים, אשר כללה חוסר אמון ויחס משפיל מצד הנאשם. בשנת 2013 החלו בני הזוג בהליך של גירושין, אך למרות כן, ולאור בקשת הנאשם, המשיכו לנהל חיים משותפים, אך יחסיהם לא השתפרו. המתלוננת תיארה כי הנאשם נהג בה באלימות, וביחס לאירוע נשוא התיק דנן, פעל באלימות על רקע של חשד בבגידה. המתלוננת הסבירה לשירות המבחן כי כיום אינה מצויה בקשר עם הנאשם, היא ממשיכה בהליכי הגירושין, וכי עודנה

חוששת מהנאשם.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם חווה לאורך חייו אובדנים משמעותיים, ועל אף זאת הצליח להשתלב במסגרות ולתפקד בצורה תקינה. שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל דפוס תקשורתי של הימנעות ואמביוולנטיות, נמנע מלבטא את תחושותיו ורצונותיו, כאשר קיימת אצלו נטייה להדחיק ולצבור כעסים תוך ריצוי הסובבים אותו, כך שהעבירה בוצעה על רקע תחושותיו אלו.

בבואו להעריך את הסיכון להישנות המעשים על ידי הנאשם, סבר שירות המבחן כי לעיתים הנאשם תופס עצמו כקורבן ואינו מפנים את הצורך בטיפול, אך למרות כן השתלב בקבוצה הטיפולית. נוכח זאת, קבע שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות המעשים הינה בינונית.

עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם סירב להשתלב בטיפול ביחידה למניעה וטיפול באלימות במשפחה, לנוכח רצונו לסיים את ההליכים המשפטיים נגדו מהר ככל האפשר, ולאור קשייו להימצא במעצר בית.

שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון לשם בחינת יכולתו של הנאשם להיתרם מהטיפול, וזאת אם הנאשם יביע את רצונו לכך בפני בית המשפט. כמו כן, הומלץ כי אם ייגזר דינו, יושת על הנאשם עונש מוחשי מרתיע בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם להצהרת הנאשם במהלך הדיון שהתקיים כי הוא מעוניין בטיפול, נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים.

תסקיר שני מיום 20.1.16

שירות המבחן ציין כי הנאשם אינו מצוי בקשר עם המתלוננת ובתו, וכי הליך הגירושין הסתיים סופית בחודש יולי 2015, כאשר עדיין קיימים בין בני הזוג מחלוקות באשר לדמי המזונות והסדרי הראייה.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי אינו משלם דמי מזונות וכי מתנהל נגדו תיק בהוצאה לפועל. הנאשם שיתף כי הוא מעוניין בקשר עם בתו, אך חושש מכך, לאור המחלוקות בינו לבין גרושתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות רבה יותר באשר להתנהלותו האלימות והצורך שלו בטיפול. שירות המבחן ציין כי הנאשם החל בטיפול במרכז לאלימות במשפחה, אך הפסיקו, וזאת בשל העתקת מקום מגוריו, וכי הוא מביע רצון להמשיך ההליך הטיפולי, וצפוי להשתלב בהליך זה בקרבת מקום מגוריו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מוטיבציוני להשתלבותו בטיפול, ולכן המליץ לדחות את הדיון בשלושה חודשים נוספים, על מנת להעריך את יכולת הנאשם להיתרם מההליך הטיפולי, ולהסיר את התנאים המגבילים מלבד הרחקתו מהמתלוננת ומעיר מגוריה, והדיון נדחה בהתאם.

תסקיר שלישי מיום 13.4.16

תסקיר זה ניתן לאחר שהוסרו כל התנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם במסגרת התיק דנן. שירות המבחן ציין כי הנאשם חזר לעבוד בחברה ליצור משקאות, וכי אינו מצוי בקשר עם גרושתו ובתו, ועדיין ממשיך להימנע מתשלום דמי מזונות.

שירות המבחן התרשם כי לאור הליך טיפול פרטני במרכז לשלום המשפחה בו השתלב הנאשם, הינו מגלה אחריות ורצינות להליך הטיפול ומבטא מוטיבציה ורצון להמשך הטיפול ולחידוש הקשר עם בתו. המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי היא מוכנה להסדיר את הקשר בין הנאשם לבתם וזאת באמצעות גורמי הרווחה, אך כי עדיין חוששת מהנאשם וזאת על אף הנתק ביניהם.

שירות המבחן העריך כי לאור השתלבות הנאשם בהליך הטיפולי, ולאור סיום הליכי המעצר בעניינו, התגברה היציבות בחייו. זאת לצד העובדה כי אינו נמצא בקשר עם גרושתו ובתו תקופה ארוכה, מלמדת כי רמת הסיכון להישנות העבירה פחתה משמעותית.

יחד עם זאת, סבר שירות המבחן כי יש צורך בהותרת צו ההרחקה על כנו, תוך התקדמות בקביעת הסדרי הראייה בין הנאשם לבתו וקיום המפגשים ביניהם תחת פיקוח.

שירות המבחן לקח בחשבון את העובדה שהנאשם מצוי בהליך שיקומי משמעותי, וכי הוא לוקח אחריות ומתחרט על מעשיו, וכן, שקל את מצבו הכלכלי של הנאשם וחזרתו לעבודה, ואת העובדה כי הינו נעדר עבר פלילי.

לנוכח שיקולים אלו, שירות המבחן המליץ שלא להטיל על הנאשם צו של"צ, בשל מצבו הכלכלי, אלא להטיל עונש של מאסר על תנאי בלבד ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך בהליך הטיפולי, תוך ניסיון מצד שירות המבחן לחידוש הקשר של הנאשם עם בתו.

מסיבות הנעוצות בסיבות אישיות של ב"כ הנאשם לא ניתן היה לקיים את הדיון במועד שנקבע, ובית המשפט נאלץ לדחות את הדיון, ולפיכך, קבע כי יוגש במועד הנדחה תסקיר משלים.

תסקיר רביעי מיום 13.6.16

שירות המבחן ציין כי במהלך תקופת הדחיה, השתלב הנאשם גם בהליך טיפול קבוצתי, נוסף על ההליך הפרטני בו היה מצוי עוד קודם לכן, וכי הינו משתף פעולה ומקפיד להגיע למפגשים תוך התקדמות בהליך הטיפולי. הנאשם מסר כי אינו בקשר עם גרושתו ובתו.

למרות מצבו הכלכלי, ולאור הסכמת הנאשם לכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 120 שעות, נוסף על הטלת צו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען כי כאשר עסקינן בעבירת התקיפה, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף, כשבעבירות

האלימות בין בני זוג יש חומרה מיוחדת, נוכח הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה במערכת יחסים זוגית המבוססת על אמון, הקושי בחשיפה והרצון לגונן על המערכת המשפחתית. ב"כ המאשימה הוסיף כי השימוש באלימות במשפחה היא תופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי, והפנה לדברי בית המשפט העליון ב- ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

ב"כ המאשימה טען כי בתי המשפט חוזרים חדשות לבקרים על הצורך להוקיע את נגע האלימות בתוך המשפחה, ועל כך שיש להחמיר בעונש המוטל על הנאשמים. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר.

ביחס לחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הינו מבצע יחידי ועיקרי שנקט באלימות נגד המתלוננת באמצעות מכת אגרוף כה חזקה עד שהפילה על הרצפה, ואף לא הסתפק בכך, ובעוד המתלוננת שרועה על הרצפה, אחז בצווארה עד שעלה בידי המתלוננת להשתחרר ולברוח מחוץ לבית כדי להזעיק את המשטרה.

ב"כ המאשימה טען כי על בית המשפט לשים לנגד עיניו את הנזקים שנגרמו למתלוננת כעולה מהתמונות שהוגשו (טל/1), הפחד בו הייתה מצויה, ואת מדיניות הענישה הדורשת החמרה.

ב"כ המאשימה ציין כי כנסיבות לקולת העונש, יש ליתן משקל לגילו הצעיר יחסית של הנאשם, העובדה כי הינו נעדר הרשעות קודמות, הודאתו המוקדמת בכתב אישום מתוקן וחיסכון בזמן שיפוטי יקר, וכן הימצאותו בהליך טיפולי מתקדם. ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשם יהיה כשיר לבצען, צו מבחן, מאסר על תנאי משמעותי, התחייבות להימנע מעבירות דומות ופיצוי כספי למתלוננת.

5. ב"כ הנאשם טענה כי כתב האישום מייחס לנאשם עבירה מיום 19.12.14, כשבהתאם להסדר בין הצדדים הוא תוקן כבר בחודש פברואר 2015, כלומר, הנאשם נטל אחריות על מעשיו בסמוך לביצועם, וכי מאז ועד היום הוא מצוי בהליך טיפולי של שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי מערכת היחסים של הנאשם והמתלוננת נקלעה לקשיים, כשהנאשם השכיל מיד לאחר האירוע המתואר בכתב האישום לנתק קשר זוגי ולפעול בהליכי גירושין. לדברי ב"כ הנאשם, המתלוננת מתנגדת לקשר של הנאשם עם בתם, וכי עדיין לא הוסדרו הסדרי הראייה ביניהם.

לשיטת ב"כ הנאשם, נוכח העובדה כי הנאשם התנתק מהמתלוננת, ואף עבר לגור בעיר אחרת כבר למעלה משנה וחצי, אין זה סביר שהמתלוננת עדיין חוששת מפני הנאשם, וכל זאת כאשר הנאשם מטפל בעצמו, ואינו מנסה אפילו לחדש הקשר עם הבת בשל חששו מן המתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נקלע לראשונה בחייו להליך המשפטי, ופעל כמצופה ממנו גם מבחינה אנושית, גם מבחינה מוסרית וגם מבחינה משפטית. הנאשם ריצה 44 ימי מעצר, ולאחר מכן שהה במעצר בית במשך 7 חודשים, השתלב בהליך טיפולי ארוך ומשמעותי, ניתק קשר עם המתלוננת, ומודע לכך שצריך ליצור קשר עם בתו בצורה הדרגתית ובסיוע גורמי הטיפול.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם של העבירה בנסיבותיה, כשלא מדובר ברף גבוה של אלימות, וכאשר

בעקבותיה הנאשם מבצע הליך שיקומי וטיפולי, כולל צו מבחן ושל"צ ברף התחתון, וכי בנסיבות בהן הנאשם נעדר עבר פלילי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של צו מבחן ושל"צ.

הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו, מסר כי מגיל 15 הינו יתום משני הוריו ואין מי שיעזור לו, כיום מגורר עם אחותו, מוטל עיקול על חשבון הבנק שלו, וביקש כי בית המשפט יקל בעונשו.

דין והכרעה

6. לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בשלושה פרמטרים - האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של שלמות גופו ושלוות נפשו של אדם בתוך ביתו ושימור התא המשפחתי מפני פגיעה פיזית ומילולית -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".
ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (2007).

מדיניות הענישה הראויה בעבירות אלו מתחשבת בצורך במאבק בתופעה של אלימות בכלל, ובאלימות במשפחה בפרט, לשם הוקעת מעשים אלו. בתי המשפט קבעו לא אחת כי הם מצווים לשרש את תופעת האלימות בתוככי המשפחה, שהפכה למרבה הצער, לחזון נפרץ, ועל כן, גילויי אלימות בתוך המשפחה מחייבים ענישה מחמירה -

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה היתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע ויראה המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה".
ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84 (1993).

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו

להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח".

ע"פ 11917/04 ו-ע"פ 498/05 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.05).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה במידה בינונית, מאחר שמחד העובדה שמעשי הנאשם בוצעו בתוך התא המשפחתי מוסיפה חומרה לפגיעה זו, אך מאידך, מעשיו אינם מצויים ברף העליון של עבירות האלימות במשפחה, שכן כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה לא חמורה, שהתבטאה בנפיחות ופצעים שטחיים בלבד בפניה, כעולה מהתמונות שהוגשו (ט/ל1), ואין אינדיקציה בפניי כי נזקקה לטיפול רפואי.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מלמדות על כך שהנאשם ביצע את העבירה כלפי אשתו דאז, ירק בפניה ותקף אותה באמצעות מכת אגרוף ואחיזה בצווארה. הנאשם לא חדל ממעשיו אלא רק לאחר שהמתלוננת נאבקה בו, והצליחה להשתחרר ממנו, תוך שגרמה לשריטות בצווארו של הנאשם.

כמו כן, העבירה בוצעה עת הנאשם והמתלוננת התגררו יחדיו, ועל רקע חשדו כי היא בגדה בו, כשאף ניסה למנוע ממנה לפנות לעזרת המשטרה. במעשיו אלו, הנאשם נהג באלימות ובשתלטנות כלפי המתלוננת, תוך הפגנת כוחניות כלפיה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של תקיפה חבלנית מעלה כי מתחם העונש ההולם למקרים דומים הינו כמנעד רחב, ואציין פסיקה הרלוונטית להלן:

רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מדינת ישראל (17.7.14) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של היזק לרכוש בזדון ותקיפה חבלנית, בכך שבעת שהגיע לבית המתלוננת, בת זוגו דאז, במעלית הבניין החל לקללה, הכה בה באמצעות רצועת כליב ובאמצעות מכת אגרוף בעינה ובבית החזה שלה, וכן הכה במכת אגרוף בדלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת שטף דם מסביב לעינה ונפיחות. הנאשם פנה לבית משפט השלום בבקשה לשליחתו לשירות מבחן, אולם, בית המשפט סבר כי מאחר שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, אין הצדקה לשליחתו לקבלת תסקיר משירות המבחן. מתחם העונש שנקבע בגזר הדין נע בין 3 חודשים לבין 12 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, בקיזוז ימי מעצרו, מאסר מותנה ופיצוי על סך של 3,000 ש"ח. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי נדחה.

בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נסובה על עניין בקשתו לשליחתו לשירות המבחן ועל גזר הדין. בית המשפט העליון קבע כי אין חובה לשלוח נאשם לתסקיר כאשר מדובר בנאשם שמלאו לו 21 שנים ביום ביצוע העבירה וכן, הוסיף לעניין גזר הדין כי גם העונש שהוטל על הנאשם סביר בנסיבות העניין והבקשה נדחתה.

רע"פ 1374/13 פלונית נ' מדינת ישראל (26.2.13) - הנאשמת הורשעה בעבירות של תקיפה חבלנית של בן זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. הנאשמת השליכה על המתלונן, בעלה לשעבר, נעל, ותקפה אותו במכות אגרוף. כתוצאה ממעשיה, נגרמו למתלונן דימום באף ומשקפיו נשברו. בית משפט השלום השית על הנאשמת 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס. הנאשמת ערערה לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין, וזוכתה מעבירת האיומים. נוכח

העובדה כי הנאשמת הייתה ללא עבר פלילי, בית המשפט הסתפק בהטלת עונש בדמות התחייבות כספית. בקשת רשות הערעור שהגישה הנאשמת לבית המשפט העליון, שנסובה על הרשעתה בדין, נדחתה.

ת"פ (שלום-י-ם) 26689-10-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.4.16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה חבלנית של בת זוג, כלפי אשתו המתלוננת. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הכה את המתלוננת באמצעות מגב מספר פעמים בגופה ואף בעט וירק בפניה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת סימני חבלה על ירכה ועל כתפה. כן, באירוע נוסף, הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות אגרופים ובעיטות, וכן, הכה את בנם באמצעות חגורה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. בית המשפט שקל את כלל הנסיבות, לרבות, הודאת הנאשם, לקיחת אחריות מצדו, התנהלותו השתלטנית והאלימה של הנאשם והיעדר רצונו להשתלב בטיפול. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט סבר כי יש להציב את עניינו של הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה, והטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלוננת בסך של 5,000 ש"ח.

ת"פ (שלום-רמ') 1916-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.4.16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, ב-2 עבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד. על רקע חששו של הנאשם מבגידה מצידה של המתלוננת, אשתו, נגח בראשה, דחף אותה, הכה בה באגרופיו, בעט בה, וכן שבר חפצים בביתם במספר מועדים. הנאשם הביע חרטה ולקח אחריות ואף טופל במסגרת מרפאה פסיכיאטרית, ושירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ וצו מבחן על הנאשם.

בית המשפט התחשב במכלול השיקולים, וביניהם, הנזקים שנגרמו למתלוננת ושהיו צפויים להיגרם לה, הפגיעה של העונש בנאשם, העובדה כי הנאשם עלול לאבד את רישונו כחוקר פרטי כתוצאה מהרשעתו בדין והירתמות הנאשם להליך הטיפול, מצבו הנפשי של הנאשם שהיה בעלי קשיי התקשרות כתוצאה מחוויות טראומטיות בעברו. נוכח זאת, גזר עליו בית המשפט עונש של 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, צו מבחן, מאסר מותנה, ופיצוי כספי למתלוננת בסך של 3,000 ש"ח.

ת"פ (שלום-י-ם) 47798-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.6.14) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני בין הצדדים, בעבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, היזק במזיד לרכוש ותקיפת סתם של בת זוג. כתב האישום המתוקן כלל שני אישומים, על פיהם, הנאשם סטר למתלוננת, אשתו, משך אותה בכוח ואחז אותה בצווארה, שבר את דלת ארון המטבח, ניפץ כלי זכוכית, קרע את שרשרת מצוואר המתלוננת, ובמועד אחר אחז בזרועה של המתלוננת, השליכה לרצפה ואף הניף בקבוק זכוכית מעל ראשה. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. בית המשפט קבע כי לגבי כל אחד מהאישומים מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לבסוף השית בית המשפט על הנאשם חודשיים מאסר בדרך של ריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ת"פ (שלום-י-ם-) 42845-04-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.4.16) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, בכך שתפס את ידה של המתלוננת, אשתו דאז, עקם אותה בחוזקה וכתוצאה מכך נגרם למתלוננת שבר בגליל האמצעי של זרת ידה. כן, נהג לאיים עליה ועל ילדיהם כמפורט בכתב האישום. שירות

המבחן התרשם כי הנאשם חווה פגיעות רבות בילדותו ואף הוצא למסגרות חוץ ביתיות, וכי הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו והשתלב בהליך טיפולי פרטני במסגרת שירות מבחן. לחובת הנאשם הרשעה בעבירה דומה בעברו הרחוק. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן וכן להטיל עליו צו של"צ. בית המשפט קבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. לאור נסיבות העניין, גזר בית המשפט על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסרים מותנים וצו מבחן.

ת"פ (שלום-ראשל"צ) 4018/09 **מדינת ישראל נ' א.א.** (10.10.13) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג בכך שאחז בחוזקה את המתלוננת, הצמידה לקיר, סטר לה והפילה לרצפה. כאשר המתלוננת ניסתה לקחת מהנאשם את הטלפון הנייד שלה הדף אותה הנאשם וגרם לסימנים אדומים בידה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל, והטיל על הנאשם מאסרים על תנאי, התחייבות כספית ופיצוי למתלוננת בסך של 1,000 ש"ח.

ב"כ המאשימה הפנה לשני פסקי דין לעניין מתחם הענישה, אליהם אתייחס להלן:

רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.11) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג, בכך שהכה את אשתו במכת אגרוף בעינה הימנית, וזאת על רקע כספי הימורים שסירב חמו לתת לו. בית משפט השלום התייחס להמלצת שירות המבחן לפיה יש להטיל עונש מרתיע, אשר יפחית מרמת הסיכון שהנאשם מהווה לסביבתו, וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי. ערעור הנאשם על גזר הדין לבית המשפט המחוזי נדחה. בבקשת רשות הערעור טען הנאשם כי הוא חזר להתגורר עם המתלוננת וכי טיפל בבעיית התמכרותו להימורים, ולכן יש להקל בעונשו. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור וקבע כי הבקשה אינה מצדיקה התערבות בגלגול שלישי, ואף לגופו של עניין נקבע כי מאחר שמדובר בעבירה חמורה ביותר נראה כי בית המשפט איזן באופן ראוי את כלל השיקולים הרלוונטיים.

רע"פ 1805/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (27.3.06) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של תקיפה חבלנית נגד בת זוג ואיומים, בכך שבמהלך יכוח שהתגלע בינו לבין אשתו, המתלוננת, ביקשה המתלוננת לצאת מהבית, ואף פתחה את החלון כדי לזעוק לעזרה, והנאשם דחפה מן החלון והפילה ארצה. כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש, כאשר בהמשך איים המבקש על המתלוננת בעודו אוחז בסכין מטבח כי יהרוג אותה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ו-9 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט נתן משקל רב לחומרה הרבה שבמעשי הנאשם, לעברו הפלילי הקודם שכלל עבירות אלימות כלפי בת זוג, ולהמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל.

ערעורו של הנאשם על חומרת עונשו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, וגם בבקשת רשות הערעור נדחתה. אציין כי בתיק זה הן המעשים והן הנסיבות הינם חמורים יותר מהתיק שבפני.

כעולה מהפסיקה העוסקת באלימות בתוך המשפחה המפורטת להלן, ומפסיקה רבה נוספת, לא קיימת אחידות ברמת הענישה הנוהגת, טווח הענישה משתנה, לפי הנסיבות השונות של העבירה, מספר מקרי האלימות הנידונים, השוני ברמת האלימות, ההבדלים בנזק שנגרם, וכן הנסיבות השונות של הנאשמים שאינן קשורות לביצוע

העבירות, והכוללות פרמטרים כגון האם הנאשם הודה או ניהל הוכחות, השתלב בהליך טיפולי, האם הוא בעל עבר פלילי ועוד.

נוכח כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם עבירה של תקיפה חבלנית נגד בת זוג, בנסיבות המפורטות לעיל נע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר בפועל, וכן, ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

השאלה הבאה שעל בית המשפט להכריע בה היא האם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא. לא נטען על ידי המאשימה כי יש לחרוג במקרה זה לחומרא, ולא מצאתי נסיבות המצדיקות זאת.

אפרט להלן את הנסיבות האישיים הספציפיות של נאשם זה -

א. הנאשם היה בעת האירוע כבן 27. הנאשם והמתלוננת התגרשו לפני למעלה משנה, ואינם מצויים בקשר מאז האירוע נשוא כתב האישום.

ב. הנאשם בעל נסיבות חיים מורכבות, חווה במהלך חייו הן משבר עלייה והן את פטירת שני הוריו. למרות נסיבות חייו, הנאשם תרם למדינה בשירותו הצבאי.

ג. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, ולא עומדים ותלויים נגדו תיקים נוספים.

ד. הנאשם היה עצור במשך כחודש וחצי במסגרת ההליכים המשפטיים נגדו בתיק זה, ואף שהה לאחר מכן בתנאי מעצר בית במשך כ-7 חודשים, שהקשו עליו בשל אי יכולתו להתפרנס, ולא הפר את התנאים המגבילים.

ה. הנאשם מצוי במצב כלכלי קשה וחסר יציבות תעסוקתית.

ו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו בתחילת ההליך המשפטי ולקח אחריות על מעשיו, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ואת העדת העדים. נראה כי ההליך הפלילי שהתנהל נגד הנאשם היווה עבורו גורם הרתעה משמעותי.

ז. הנאשם השתלב בהליך טיפול במסגרת שירות המבחן, הן באופן קבוצתי והם באופן פרטני, שיתף פעולה באופן מלא, הגיע למפגשים בעקביות, וכעולה מתסקירי שירות המבחן ניכר שינוי הדרגתי כתוצאה מהליכי הטיפול, הנאשם הפנים את מעשיו החמורים ואת התנהלותו הבעייתית ומעוניין בשיקום חייו. בתחילה שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות העבירה מצד הנאשם הינה בינונית, אך לאור ההתפתחות ההדרגתית בהליך הטיפול, רמת הסיכון להישנות העבירה פחתה משמעותית, וכן התרשם כי הנאשם מוכן להמשיך לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ונתרם מטיפול זה.

לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות, לרבות כל האמור בתסקירי שירות המבחן, מצאתי שיש ללכת לקראת הנאשם, ולקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך ביותר של מתחם העונש ההולם, עונש הרתעתי בדמות מאסר על תנאי, וכן צו

מבחן שבמסגרתו הנאשם יוכל להמשיך את התהליך הטיפולי, צו של"צ, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות כספית. שליחת הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות תפגע ביכולתו לפרנס את עצמו ותגרום לגדיעת מקור פרנסתו הנוכחי.

אציין כי החלטתי להימנע מהטלת קנס על הנאשם נוכח מצבו הכלכלי, ותחת זאת להסתפק בהחתמתו על התחייבות כספית לשם הרתעה. הנאשם יחזיר את חובו לחברה בביצוע שירות לתועלת הציבור.

7. נוכח כל המפורט לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 120 שעות של"צ שיבוצעו תוך שנה מהיום, בהתאם לתוכנית מטעם שירות המבחן שתוגש לבית המשפט עד ליום 13.10.16. שירות המבחן יפקח על ביצוע השל"צ, ויגיש דיווח לבית המשפט בהתאם.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות נגד הגוף.

ג. פיצוי למתלוננת, עת/1, בסך של 1,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.10.16, ובכל ה-1 בחודש שלאחריו.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪ שלא יעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר למשך 10 ימים.

ה. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן וגורמי הטיפול מטעמו.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, או לא ימלא אחר צו השל"צ, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש.

על הנאשם לפנות למזכירות בית המשפט לצורך חתימה על ההתחייבות וקבלת השובר לתשלום הפיצוי.

כספים המופקדים במ"ת 49644-12-14 - יושבו למפקידם, בהעדר כל מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

לבקשת הנאשם, וככל שקיימים כספים שהופקדו שניתן להחזירם לנאשם, יקוזז מהם סכום הפיצוי שנפסק לטובת

המתלוננת.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ב אלול תשע"ו, 15/09/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקדעלידיאייליןאלון